

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1414/2018
21.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела повреда права при запошљавању и за време незапослености из члана 164. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Аните Нуховић, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К 37/18 од 30.03.2018. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 82/18 од 17.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.12.2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Аните Нуховић, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Сјеници К 37/18 од 30.03.2018. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 82/18 од 17.10.2018. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА, са личним подацима као у првостепеној пресуди, на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

- да је у стању урачунљивости свестан забрањености свог дела чије извршење је хтео, искоришћавањем свог службеног положаја другом лицу омогућио корист, на тај начин што је као службено лице, ... Општине ..., супротно одредбама члана 64. Статута Општине ..., члана 44. Закона о локалној самоуправи којом су одређена овлашћења председника општине и члана 8. до 10а Закона о радним односима у државним органима који регулишу пријем у радни однос уз обавезно расписивање огласа донео решење број 112-48 којим је ББ из ..., запосленог на одређено време у Општинској управи-Општине ... са средњом стручном спремом без објављеног огласа, примио у радни однос на неодређено време и исто поставио за координатора у општинској управи Општине ..., иако ББ није могао имати статус постављеног лица у складу са чланом 41. став 1. тачка 12. Статута Општине ..., нити је као председник општине могао вршити његово постављење, јер СО-е ... врши постављење на тачно одређеним местима у које не спада оно на које је постављен ББ, нити примати у радни однос јер је то надлежност функционера који руководи општинском управом и тако незаконитим

решењем ББ омогућио корист која се огледа у заснивању радног односа на неодређено време, свестан забрањености свог дела чије извршење је хтео

- чиме би извршио кривично дело повреда права при запошљавању и за време незапослености из члана 164. став 1. Кривичног законика.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К 37/18 од 30.03.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика за коју му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 4.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж 82/18 од 17.10.2018. године, усвојена је жалба окривљеног АА и по службеној дужности преиначена пресуда Основног суда у Сјеници К 37/18 од 30.03.2018. године, тако да је према окривљеном АА на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП одбијена оптужба да је извршио кривично дело повреда права при запошљавању и за време незапослености из члана 164. став 1. Кривичног законика, јер је у смислу члана 103. тачка 7. у вези члана 104. став 6. Кривичног законика наступила застарелост кривичног гоњења.

Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА адв. Анита Нуховић поднела је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП са предлогом да се усвоји захтев и окривљени ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавног тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Аните Нуховић, је основан.

Основано бранилац окривљеног АА адв. Анита Нуховић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП по питању да ли је дело за

које је окривљени оптужен и побијаном правноснажном пресудом оглашен кривим из члана 164. став 1. КЗ) кривично дело по закону.

Одредбом члана 164. став 1. Кривичног законика, прописано је да ће ко свесним кршењем прописа или на други противправни начин ускрати или ограничи право грађана на слободно запошљавање на територији Србије под једнаким условима казнити новчаном казном или затвором до једне године.

Дакле, за постојање предметног кривичног дела потребно је да се њиховим вршењем ускраћује или ограничава право незапослених лица, односно радњу извршења чини кршење прописа или предузимање друге противправне радње којом се ускраћује или ограничава право грађана на слободно запошљавање на територији Србије под једнаким условима.

Према изреци пресуде Вишег суда у Новом Пазару Кж 82/18 од 17.10.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је „искоришћавањем свог службеног положаја другом лицу омогућио корист, на тај начин што је као службено лице ... општине... примио у радни однос на неодређено време и исто поставио за координатора у општинској управи општине“.

Дакле, у изреци наведене пресуде није наведено да је предметно кривично дело окривљени извршио тако што је кршио прописе или је предузимао друге противправне радње којом је ускратио или ограничио право грађана на слободно запошљавање на територији Србије под једнаким условима, а што представља законско обележје кривичног дела за које је правноснажном пресудом оглашен кривим.

У конкретној ситуацији, другостепени суд одлучујући по жалби окривљеног АА, а по службеној дужности нашао је да се у радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела повреда права при запошљавању и за време незапослености из члана 164. став 1. Кривичног законика и на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП одбио оптужбу према окривљеном, иако се у радњама окривљеног не стичу законска обележја наведеног кривичног дела.

Како се у радњама окривљеног АА, не стичу законска обележја кривичног дела повреда права при запошљавању и за време незапослености из члана 164. став 1. Кривичног законика за које је према окривљеном одбијена оптужба, то је доношењем наведене пресуде, на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју повреду се основано указује у поднетом захтеву.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, и побијане пресуде преиначио на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, тако што је окривљеног АА ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело повреда права при запошљавању за време незапослености из члана 164. став 1. КЗ.

Са изложених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 423. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**